

[Erik Eriksen.]

ikke vil prøve at gøre en Indsats paa dette Omraade, glæder det mig, at baade Fagforeningsledere og menige Medlemmer inden for Fagforeningerne er ved at blive klar over Forholdet, og ogsaa ude i Befolkningen, er man begyndt at tale om det.

Den stadige Tilgang af unge arbejdsløse maa standses, og her vil jeg hævde, at havde de unge i Byerne virkelig lært at arbejde, var Strømmen fra Land til By ikke blevet saa voldsom, som Tilfældet er nu. Alle Kræfter maa mobiliseres for at faa de unge ind i det produktive Erhvervsliv; det er Betingelsen for, at de lærer at arbejde. Derfor maa der yderligere lempes ved Tariffer og Ligelønsprincipper, naar det drejer sig om unge Mennesker, som i længere Tid ikke har haft erhvervsmæssig Beskæftigelse. Der er ikke anden Vej frem end at afrette Lønningerne saaledes, at disse unge faar deres Chance. Det andet med Igangsættelse af offentlige Arbejder som Nødhjælpsarbejder er kun Nødmidler, og det fører ikke til Maalet.

Ministeren har imidlertid indskrænket sig til at oplyse, at han paatænker under Socialministeriet at oprette et særligt Organ med Henblik paa Ungdomsarbejdsløsheden. Hvad det vil komme til at betyde i Praksis, og hvad det i øvrigt er for noget, kan jeg jo ikke vide, men jeg kan se, at det i hvert Fald vil betyde Beskæftigelse til nogle flere i Administrationen, og det er naturligvis altid et Resultat for Ministeren.

Vi har erkendt, at saaledes som Forholdene har udviklet sig under den ensidige Politik, som nu føres, maa der træffes Foranstaltninger til øjeblikkelig Hjælp. Dette kan vi selvsagt være med til, naar det sker paa en fornuftig og forstandig Maade. Men jeg maa sige, at noget Hensyn til vore Synspunkter eller nogen Forhandlingsvilje over for os er der fra Flertallets Side overhovedet ikke vist. Vi har i Udvalget faaet visse Oplysninger, men desværre ikke i en saa koncentreret Form, som ønskeligt var, og jeg finder Grund til at sige, at det er en daarlig og upraktisk Fremgangsmaade, at Udvalgsmedlemmer selv skal drage Oplysninger ud af et saa mægtigt Materiale eller ogsaa være henvist til at studere forskelligt af det paa Bureauet.

Jeg har en svag Mistanke om, at Ministeren slet ikke er saa glad ved dette Lovforslag, som han giver det Udseende af. Forslaget blev fremsat 3 Dage før Juleferien, og i Dag skriver vi den 25. Februar. Det vil sige, at Loven overhovedet ikke kommer til at virke i Vinter, og der er vel heller

næppe Tvivl om, at Loven vil blive en umaadelig Skuffelse. Jeg tror, det hele vil falde fra hinanden, naar det skal føres ud i Livet, og jeg tror, Ministeren er klar over det, og derfor har Forslaget faaet Lov til at ligge saa længe, som Tilfældet er. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at det er noget Ragelse, som laa og flød, da den nuværende højtærede Socialminister overtog Boet efter den tidligere Socialminister. Selvfølgelig kunde han ikke saa godt afvise denne Del af sin Arv. Den tidligere Socialminister er jo bl. a. kendt for, at han gerne vil have med mange Ting at gøre, og jeg mener, at dette ogsaa i nogen Grad har sat sit Præg paa dette Forslag.

Lovforslaget skal ses i Relation til Arbejder, som søges iværksat under andre Ministerier. I Virkeligheden er det vel saaledes, at det hører hjemme under Ministeriet for offentlige Arbejder, og det er vel bl. a. derfor, det er uhaandterligt og saa lidet oplysende. Der er ikke i Forslaget projekteret noget Arbejde, det er ukendte Størrelser, vi her arbejder med.

For imidlertid at gøre Forslaget efter vor Mening forsvarligt og brugeligt har vi stillet en Række Ændringsforslag, som jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger til.

Ændringsforslagene Nr. 1, 7 og 16 gaar ud paa, at Finansudvalgene skal medtages i § 1 og § 6 for sammen med Socialministeriets Arbejdsudvalg at afgøre, om et Arbejde kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, og Ændringsforslag Nr. 7 til § 3 har vi stillet, fordi det er vor principielle Opfattelse, at de Bevillinger, som gives i Henhold til denne Lov, skal godkendes af Rigsdagens Finansudvalg. Forholdet er jo det, at der stilles Forslag om at bruge 30 Mill. Kr., uden at der foreligger noget som helst Projekt for, hvad disse Penge skal bruges til. Vi kan ikke gaa med til at give Regeringen Bemyndigelse til at bruge disse Penge saa nogenlunde efter sit eget Skøn. En saa kvalificeret Tillid kan vi ikke vise den høje Regering, og det var vel heller ikke ventet. Vi kan ikke være med til at delegere Rigsdagens Kontrol og Indflydelse længere bort, end det allerede er sket paa forskellige Omraader, og derfor ønsker vi, at Rigsdagens Finansudvalg skal være med til at godkende de her omhandlede Forhold.

Vi kan heller ikke billige, at Socialministeriets Arbejdsudvalg skal godkende Arbejdsbetingelser, eller at det fortrinsvis skal være de arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere, der skal beskæftiges. Derfor stiller vi Ændringsforslagene under Nr. 1, sidste Stykke, og Nr. 11. Det gælder her som for Æn-